

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.303 van 27 juni 2000
in de zaak A. 88.196/VII-19.974.**

In zake : de n.v. STEVAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen de partij :

de gemeente LENDELEDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. STEVAN
op 2 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
4 oktober 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en
landbouw waarbij de aanvraag ingediend door de gemeente
Lendelede tot het wijzigen en aanvullen van de
vergunningsvoorwaarden voor de n.v. STEVAN,
Heulestraat 104 te Lendelede, wordt ingewilligd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LUST,
die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat
B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij,
en van advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de
tussenkomen de partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gemeente Lendelede met
een verzoekschrift van 5 januari 2000 vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit
verzoek kan worden ingewilligd;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie het volgende aanvoert :

De basisvergunning van de verzoekende partij heeft een looptijd tot 22 april 2003. Tegen die datum moet dus aan alle voorwaarden van de (gewijzigde) milieuvergunning en de bouwvergunning zijn voldaan, inclusief de met het bestreden besluit opgelegde bewortelingslaag van 1,5 m over de vakken B, C en D binnen de hoogtelijnen van het zesde ontwerp van het bijzonder plan van aanleg "Bergkapel" als bepaald in de bouwvergunning van 16 februari 1999.

Tot nu toe heeft de verzoekende partij zich stipt aan alle voorwaarden gehouden, niettegenstaande de vraag naar de legaliteit van bepaalde voorwaarden.

Inmiddels zijn 2 van de 3 hectaren, waarop geen hoogstambeplanting was voorzien, volgestort en is een aanvang gemaakt met het aanbrengen van de afdichten en de eindafdeklaag overeenkomstig de opgelegde hoogtelijnen. Nu het bestreden besluit een bewortelingslaag van 1,5 m dikte voor de volledige vakken B, C en D voorziet, moet de verzoekende partij de al aangebrachte afdichtlaag van 60 cm klei verwijderen (onbruikbaar voor handel) en nadien 50 cm van het stort afgraven om de bewortelingslaag binnen de opgelegde hoogtelijnen te kunnen aanbrengen.

Het stort is echter chemisch verdicht en tot ontbinding gekomen, zodat afgraven technisch nauwelijks haalbaar is en milieuhygiënisch volstrekt onverantwoord is. Allerlei bacteriën zouden vrijkomen en de stankhinder zou onuitstaanbaar zijn.

Bedrijfseconomisch gaat het om 2 maanden inzet van arbeidskrachten en materiaal en het verlies van 0,5 m dikte aan stortcapaciteit over 3 hectaren.

Deze nadelen zijn zeer ernstig en de facto onherstelbaar. Een later vernietigingsarrest kan de eventuele gezondheidsschade en de zekere milieuschade (stank) niet meer goedmaken. Wanneer de verzoekende partij alle voormelde werken heeft uitgevoerd, zal een vernietigingsarrest na 22 april 2003 de toestand niet meer kunnen verhelpen;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt :

Het voorgehouden nadeel is zeer vaag en summier geformuleerd. Het bestreden besluit zou tot gevolg hebben dat een afdichtlaag van 60 cm klei weggenomen zou moeten worden (en onbruikbaar voor de handel zou zijn) en dat nog eens 50 cm stort zou moeten afgegraven en verwijderd worden.

Het bestreden besluit betreft enkel de opgelegde vergunningsvoorwaarden, de ontginning van klei en de stortplaats komen niet in het gedrang. Het verlies van 0,5 m stortdikte over 3 hectaren is geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel : het is louter financieel en dus in principe herstelbaar, niet ernstig. Dat het gedeeltelijk aanpassen van 2 hectaren (althans volgens de verzoekende partij) van het stort onmogelijk is, wordt niet aangetoond aan de hand van concrete elementen en wordt dus niet geloofwaardig gemaakt;

2.2.3. Overwegende dat de tussenkomen partij hier nog wat volgt aan toevoegt :

De verzoekende partij stelt dat over een deel van het stort een afdeklaag van 60 cm klei is geplaatst met daarboven een bewortelingslaag van 1 m, zodat voor de naleving van het bestreden besluit 60 cm klei en 50 cm stort zouden moeten worden afgegraven. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden

besluit brengt evenwel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee :

- Het afgedekte vak A maakt niet het voorwerp van het bestreden besluit uit. De vakken B, C en D hebben nog geen eindafdekking bekomen door de op 23 juni 1997 vergunde uitbreiding van de stortcapaciteit.
- Door overdreven stortactiviteit heeft de verzoekende partij op meerdere plaatsen de voorgeschreven hoogteniveaus overschreden.
- Bij de naleving van de hoogtepeilen moet de verzoekende partij ingevolge de bouwvergunning van 16 februari 1999 rekening houden met de mogelijkheid van een bewortelingslaag van 1,5 m dikte.
- Waar de hoogte thans beantwoordt aan de hoogtelijnen, zal het hoogtepeil door anaërobe gisting van het stort dat 20 m diep is, zeker nog 0,5 m zakken.
- In de praktijk brengen hoogteverschillen van 0,5 m in het vrij sterk glooiend gebied geen aanmerkelijke wijziging van reliëf of waterhuishouding mee.
- De kost van 2 maanden arbeidskracht en materiaal heeft een louter financiële en geringe weerslag. Aan gemiddeld 2.000 F/m³ levert een stortvolume van 1.120.000 ton immers een totaal van 2.240.000.000 F op. Voormelde kost vormt in vergelijking daarmee geen moeilijk te herstellen nadeel en de verzoekende partij houdt niet voor dat haar voortbestaan erdoor in het gedrang komt;

2.3. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.3.1. Het bestreden besluit legt aan de verzoekende partij op om op de stortvakken B, C en D van haar ontginning een bewortelingslaag van minimum 1,5 m dikte te voorzien.

2.3.2. De verwijdering van de reeds aangebrachte afdektlaag creëert in hoofde van de verzoekende partij in wezen een financieel -de verzoekende partij zelf gebruikt terecht het adjectief "bedrijfseconomisch"-nadeel dat in casu niet moeilijk te herstellen is.

2.3.3. De ingeroepen "eventueel veroorzaakte gezondheidsschade" wordt geenszins concreet aannemelijk gemaakt.

Ook de "onverdraaglijke stank" maakt in hoofde van de verzoekende partij, een rechtspersoon die een stortplaats uitbaat, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Lendelede in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. -M. GOOSSENS.

R. STEVENS.